

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
224

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4570. Περί κυρώσεως τῆς Δ. Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων». 1

4571. Περί διαθέσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου Νταοῦ Πεντέλης προοριζομένου κληροδοτήματος Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ὑπὲρ παρεμφεροῦς σκοποῦ. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

870. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18.8.1953 Β.Δ. κυρωθέντος Γ.Κ.Π.)Ο.Τ.Ε... 3

871. Περί ἐπικυρώσεως πινάκων κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Α. Σ. καὶ Π.Α.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1966. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4570 (1)

Περί κυρώσεως τῆς Α. Σ. «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ καταρτισθεῖσα κατὰ τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ὑπογραφείσα καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, τὴν 10ην Μαΐου 1952 ἐν Βρυξέλλαις Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων» ἥς τὸ αὐθεντικὸν κείμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΤΛΟΣ, Ι. ΤΟΤΜΠΑΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΑΝΗΣ, ΜΙΜΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΛΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

INTERNATIONAL CONVENTION RELATING TO THE ARREST OF SEAGOING SHIPS

Signed at Brussels, on May 10, 1952

The High Contracting Parties,

Having recognised the desirability of determining by agreement certain uniform rules of law relating to the arrest of seagoing ships, have decided to conclude a convention, for this purpose and thereto have agreed as follows;

Article 1

In this Convention the following words shall have the meanings hereby assigned to them:

1) «Maritime Claim» means a claim arising out of one or more of the following:

a) damage caused by any ship either in collision or otherwise;

b) loss of life or personal injury caused by any ship or occurring in connexion with the operation of any ship;

c) salvage;

d) agreement relating to the use or hire of any ship whether by charterparty or otherwise;

e) agreement relating to the carriage of goods in any ship whether by charterparty or otherwise;

f) loss of or damage to goods including baggage carried in any ship;

g) general average

h) bottomry;

i) towage;

j) pilotage

k) goods or materials wherever supplied to a ship for her operation or maintenance;

l) construction, repair or equipment of any ship or dock charges and dues;

m) wages of Masters, Officers, or crew;

n) Master's disbursements, including disbursements made by shippers, charterers or agents on behalf of a ship or her owner;

c) disputes as to the title to or ownership of any ship;

p) disputes between co-owners of any ships as to the ownership, possession employment or earnings of that ship;

q) the mortgage or hypothecation of any ship

2) «Arrest» means the detention of a ship by judicial process to secure a maritime claim, but does not include the seizure of a ship in execution or satisfaction of a judgment.

3) «Person» includes individuals, partnerships and bodies corporate, Governments, their Departments, and Public Authorities.

4) «Claimant» means a person who alleges that a maritime claim exists in his favour.

Article 2

A ship flying the flag of one of the Contracting States may be arrested in the jurisdiction of any of the Contracting States in respect of any maritime claim, but in respect of no other claim; but nothing in this Convention shall be deemed to extend or restrict any right or powers vested in any Governments or their Departments, Public Authorities, or Dock or Harbour Authorities under their existing domestic laws or regulations to arrest, detain or otherwise prevent the sailing of vessels within their jurisdiction.

Article 3

1) Subject to the provisions of para 4 of this Article and of Article 10, a claimant may arrest either the particular ship in respect of which the maritime claim arose, or any other ship which is owned by the person who was, at the time when the maritime claim arose, the owner of the particular ship, even though the ship ar-

rested be ready to sail; but no ship, other than the particular ship in respect of which the claim arose, may be arrested in respect of any of the maritime claims enumerated in Article 1, 1) o), p) or q).

2) Ships shall be deemed to be in the same ownership when all the shares therein are owned by the same person or persons.

3) A ship shall not be arrested, nor shall bail or other security be given more than once in any one or more of the jurisdictions of any of the Contracting States in respect of the same maritime claim by the same claimant; and, if a ship has been arrested in any one of such jurisdictions, or bail or other security has been given in such jurisdiction either to release the ship or to avoid a threatened arrest, any subsequent arrest of the ship or of any ship in the same ownership by the same claimant for the same maritime claim shall be set aside and the ship released by the Court or other appropriate judicial authority of that State, unless the claimant can satisfy the Court or other appropriate judicial authority that the bail or other security had been finally released before the subsequent arrest or that there is other good cause for maintaining that arrest.

4) when in the case of a charter by demise of a ship the charterer and not the registered owner is liable in respect of a maritime claim relating to that ship, the claimant may arrest such ship or any other ship in the ownership of the charterer by demise, subject to the provisions of this Convention, but no other ship in the ownership of the registered owner shall be liable to arrest in respect of such maritime claims.

The provisions of this paragraph shall apply to any case in which a person other than the registered owner of a ship is liable in respect of a maritime claim relating to that ship.

Article 4

A ship may only be arrested under the authority of a Court or of the appropriate judicial authority of the Contracting State in which the arrest is made.

Article 5

The Court or other appropriate judicial authority within whose jurisdiction the ship has been arrested shall permit the release of the ship upon sufficient bail or other security being furnished, save in cases in which a ship has been arrested in respect of any of the maritime claims enumerated in Article 1, o) and p). In such cases the Court or other appropriate judicial authority may permit the person in possession of the ship to continue trading the ship, upon such person furnishing sufficient bail or other security, or may otherwise deal with the operation of the ship during the period of the arrest.

In default of agreement between the parties as to the sufficiency of the bail or other security, the Court or other appropriate judicial authority shall determine the nature and amount thereof.

The request to release the ship against such security shall not be construed as an acknowledgment of liability or as a waiver of the benefit of the legal limitation of liability of the owner of the ship.

Article 6

All questions whether in any case the claimant is liable in damages for the arrest of a ship or for the costs of the bail or other security furnished to release or prevent the arrest of a ship, shall be determined by the law of the Contracting State in whose jurisdiction the arrest was made or applied for.

The rules of procedure relating to the arrest of a ship, to the application for obtaining the authority

referred to in Article 4, and to all matters of procedure which the arrest may entail, shall be governed by the law of the Contracting State in which the arrest was made or applied for.

Article 7

1) The Courts of the country in which the arrest was made shall have jurisdiction to determine the case upon its merits if the domestic law of the country in which the arrest is made gives jurisdiction to such Courts, or in any of the following cases namely:

a) if the claimant has his habitual residence or principal place of business in the country in which the arrest was made;

b) if the claim arose in the country in which the arrest was made;

c) if the claim concerns the voyage of the ship during which the arrest was made;

d) if the claim arose out of a collision or in circumstances covered by Article 13 of the International Convention for the unification of certain rules of law with respect to collisions between vessels, signed at Brussels on 23rd September 1910;

e) if the claim is for salvage;

f) if the claim is upon a mortgage or hypothecation of the ship arrested.

2) If the Court within whose jurisdiction the ship was arrested has not jurisdiction to decide upon the merits, the bail or other security given in accordance with Article 5 to procure the release of the ship shall specifically provide that it is given as security for the satisfaction of any judgment which may eventually be pronounced by a Court having jurisdiction so to decide; and the Court or other appropriate judicial authority of the country in which the arrest is made shall fix the time within which the claimant shall bring an action before a Court having such jurisdiction.

3) If the parties have agreed to submit the dispute to the jurisdiction of a particular Court other than that within whose jurisdiction the arrest was made or to arbitration, the Court or other appropriate judicial authority within whose jurisdiction the arrest was made may fix the time within which the claimant shall bring proceedings.

4) If, in any of the cases mentioned in the two preceding paragraphs, the action or proceedings are not brought within the time so fixed, the defendant may apply for the release of the ship or of the bail or other security.

5) This article shall not apply in cases covered by the provisions of the revised Rhine Navigation Convention of 17. October 1868.

Article 8

1) The provisions of this Convention shall apply to any vessel flying the flag of a Contracting State in the jurisdiction of any Contracting State.

2) A ship flying the flag of a non-Contracting State may be arrested in the jurisdiction of any Contracting State in respect of any of the maritime claims enumerated in Article I or of any other claim for which the law of the Contracting State permits arrest.

3) Nevertheless any Contracting State shall be entitled wholly or partly to exclude from the benefits of this Convention any Government of a non-Contracting State or any person who has not, at the time of the arrest, his habitual residence or principal place of business in one of the Contracting States.

4) Nothing in this Convention shall modify or affect the rules of law in force in the respective Contracting States relating to the arrest of any ship within the jurisdiction of the State of her flag by a person who

has his habitual residence or principal place of business in that State.

5) When a maritime claim is asserted by a third party other than the original claimant, whether by subrogation, assignment or otherwise, such third party shall, for the purpose of this Convention, be deemed to have the same habitual residence or principal place of business as the original claimant.

Article 9

Nothing in this Convention shall be construed as creating a right of action, which, apart from the provisions of this Convention, would not arise under the law applied by the Court which had seisin of the case, nor as creating any maritime liens which do not exist under such law or under the Convention on Maritime Mortgages and Liens, if the latter is applicable.

Article 10

The High Contracting Parties may at the time of signature, deposit of ratification or accession, reserve

a) the right not to apply this Convention to the arrest of a ship for any of the claims enumerated in paragraphs o) and p) of Article I, but to apply their domestic laws to such claims;

b) the right not to apply the first paragraph of Article 3, to the arrest of a ship, within their jurisdiction, for claims set out in Article I, paragraph q).

Article 11

The High Contracting Parties undertake to submit to arbitration any disputes between States arising out of the interpretation or application of this Convention, but this shall be without prejudice to the obligations of those High Contracting Parties who have agreed to submit their disputes to the International Court of Justice.

Article 12

This Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth Diplomatic Conference on Maritime Law. The protocol of signature shall be drawn up through the good offices of the Belgian Ministry of Foreign Affairs.

Article 13

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall notify all signatory and acceding States of the deposit of any such Instruments.

Article 14

a) This Convention shall come into force between the two States which first ratify it, six months after the date of the deposit of the second instrument of ratification.

b) This Convention shall come into force in respect of each signatory State which ratifies it after the deposit of the second instrument of ratification six months after the date of the deposit of the instrument of ratification of that State.

Article 15.

Any State not represented at the Ninth Diplomatic Conference on Maritime Law may accede to this Convention.

The accession of any State shall be notified to the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of such notification.

The Convention shall come into force in respect of the acceding State six months after the date of the receipt of such notification but not before the Con-

vention has come into force in accordance with the provisions of Article 14 a).

Article 16.

Any High Contracting Party may three years after the coming into force of this Convention in respect of such High Contracting Party or at any time thereafter request that a conference be convened in order to consider amendments to the Convention.

Any High Contracting Party proposing to avail itself of this right shall notify the Belgian Government which shall convene the conference within six months thereafter.

Article 17.

Any High Contracting Party shall have the right to denounce this Convention at any time after the coming into force thereof in respect of such High Contracting Party. This denunciation shall take effect one year after the date on which notification thereof has been received by the Belgian Government which shall inform through diplomatic channels all the other High Contracting Parties of such notification.

Article 18.

a) Any High Contracting Party may at the time of its ratification of or accession to this Convention or at any time thereafter declare by written notification to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall extend to any of the territories for whose international relations it is responsible. The Convention shall six months after the date of the receipt of such notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs extend to the territories named therein, but not before the date of the coming into force of the Convention in respect of such High Contracting Party.

b) A High Contracting Party which has made a declaration under paragraph a) of this Article extending the Convention to any territory for whose international relations it is responsible may at any time thereafter declare by notification given to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall cease to extend to such territory and the Convention shall one year after the receipt of the notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs cease to extend thereto.

c) The Belgian Ministry of Foreign Affairs shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of any notification received by it under this Article.

Done in Brussels, on May 10, 1952, in the French and English languages the two texts being equally authentic.

For the Federal Republic of Germany :

Ad referendum :

Dr. ANTON PFEIFFER

Dr. GUENTHER JOEL

For Belgium :

LILAR J. A. DENOEL H. de VOS SOHR
ANT. FRANCK

For Brazil :

A. C. R. GABAGLIA

(Ad referendum)

For Spain :

Ad referendum

Marquis de MERRY del VAL PELEGRIN BENITO
M. GUBERN PUIG

For France :

Philippe MONOD

For Greece :

D. CAPSALIS G. MARIDAKIS

For Italy :

Torquato C. GIANNINI

For Monaco :

M. LOZE

For Nicaragua :

J. RIVAS

For the United Kingdom

G. St. Cl. PILCHER

For Yugoslavia :

Sous réserve de ratification ultérieure

P. NIKOLIC

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, ὑπογραφεῖσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 10ην Μαΐου 1952.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα μέρη,

Ἀναγνωρίζοντα ὡς ἐπιθυμητὸν ὅπως ἀπὸ συμφώνου καθιερώσουν ἐνιαίους τινὰς κανόνας ἀφορῶντας εἰς τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν θαλασσοπλοούντων πλοίων, ἀπεφάσισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, αἱ ἀκόλουθοι ἐκφράσεις χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τὴν κατωτέρω καθοριζομένην ἔννοιαν :

1) «Θαλασσία ἀπαίτησις» σημαίνει ἀπαίτησιν προερχομένην ἐκ μιᾶς ἢ πλείονων τῶν ἀκολουθῶν αἰτιῶν :

α) Ζημιῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ πλοίου εἴτε ἐκ συγκρούσεως, εἴτε ἄλλως.

β) Ἀπωλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἢ σωματικῶν βλαβῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ πλοίου, ἢ ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίου.

γ) Ἐπιθαλασσίας ἀρωγῆς καὶ διασώσεως.

δ) Συμβάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν χρῆσιν ἢ μίσθωσιν πλοίου βάσει ναυλοσυμφώνου ἢ ἄλλως.

ε) Συμβάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων διὰ πλοίου δυνάμει ναυλοσυμφώνου, φορτωτικῆς, ἢ ἄλλως.

στ) Ἀπωλείας ἢ βλάβης ἐμπορευμάτων μεταφερομένων διὰ πλοίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσκευῶν.

ζ) Γενικῆς ἀβαρίας

η) Ναυτοδανείου

θ) Ρυμουλκήσεως

ι) Πλοηγῆσεως

ια) Προμηθείας προϊόντων ἢ ὑλικῶν ὁποῦδήποτε χορηγηθέντων πρὸς πλοῖον, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ.

ιβ) Ναυπηγῆσεως, ἐπισκευῆς ἢ ἐξοπλισμοῦ πλοίου ἢ τελῶν καὶ δαπανῶν δεξαμενισμοῦ αὐτοῦ.

ιγ) Μισθῶν Πλοιάρχου, ἀξιωματικῶν ἢ πληρώματος.

ιδ) Δαπανῶν τοῦ Πλοιάρχου, συμπεριλαμβανομένων δαπανῶν γενομένων ὑπὸ τῶν φορτωτῶν, τῶν ναυλωτῶν ἢ πρακτόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

ιε) Ἀμφισβητήσεων σχετικῶν πρὸς δικαίωματα κυριότητος ἐπὶ πλοίου.

ιστ) Ἀμφισβητήσεων μεταξὺ συμπλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὴν συγκυριότητα ἐπὶ πλοίου, τὴν νομὴν, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἢ δικαίωματα ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπικοίνου πλοίου, προσόδων.

ιζ) Ναυτικῆς ἢ προτιμωμένης ὑποθήκης ἐπὶ πλοίου.

2) «Κατάσχεσις», σημαίνει κωλυσιπλοῖαν πλοίου δυνάμει δικαστικῆς διαδικασίας πρὸς ἀσφάλειαν θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει κατάσχεσιν πλοίου, ἐνεργουμένην δυνάμει τίτλου ἐκτελεστοῦ.

3) «Πρόσωπον» περιλαμβάνει πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἑταιρείαν, τὸ Δημόσιον ὡς καὶ τὰς διαφόρους Κρατικὰς Ὑπηρεσίας καὶ Δημοσίας Ἀρχάς.

4) «Δανειστής» σημαίνει πρόσωπον επικαλούμενον ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ὑπαρξιν θαλασσίας ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, δὲν δύναται νὰ κατεσχέθῃ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἰουδήποτε συμβαλλομένου Κράτους, εἰμὴ λόγω θαλασσίας ἀπαιτήσεως καὶ οὐχὶ δι' ἄλλην ἀπαίτησιν, ἀλλ' οὐδεμίαν διάταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπεκτείνουσα ἢ περιορίζουσα οἰουδήποτε δικαίωμα ἢ ἀρμοδιότητα οἰουδήποτε Δημοσίου ἢ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Λιμενικῶν Ἀρχῶν, ὅπως κατὰ τὸ ἰσχύον ἐσωτερικὸν δίκαιον ἢ Κανονισμοὺς αὐτῶν κατάσχουν, κρατῇσιν ἢ ἄλλως πῶς παρεμποδίσουν τὸν ἀπόπλουον πλοῖον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν.

Ἄρθρον 3.

1) Ἐπιφυλασσομένον τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10, πᾶς δανειστής επικαλούμενος θαλασσίαν ἀπαίτησιν δύναται νὰ κατάσχῃ εἴτε τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις, ἢ οἰουδήποτε ἑτερον πλοῖον ἀνῆκον εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τῆς θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἦτο κύριος τοῦ πλοίου, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις καὶ ἐὰν ἔτι τὸ κατασχέθον πλοῖον εἴναι ἑτοιμον πρὸς ἀπόπλουον ἀλλὰ οὐδὲν ἄλλο πλοῖον πλὴν ἐκείνου, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις δύναται νὰ κατασχέθῃ διὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. (ιε), (ιστ) ἢ (ιζ), ἀπαριθμουμένων θαλασσίων ἀπαιτήσεων.

2) Πλοῖα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν πλοιοκτῆτην ἐφ' ὅσον ἀνήκωσιν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ αὐτὸ ἢ τὰ αὐτὰ πρόσωπα.

3) Διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νέα κατάσχσεις τοῦ πλοίου ἢ νέα ἐγγυοδοσία ἢ ἄλλη ἀσφάλεια ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ἐνὸς ἢ πλείονων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐὰν τὸ πλοῖον κατεσχέθῃ ἐντὸς οἰασδήποτε τῶν ρηθεισῶν δικαιοδοσιῶν καὶ παρεσχέθῃ ἐγγύησις ἢ ἑτέρα ἀσφάλεια ἐντὸς τῆς τοιαύτης δικαιοδοσίας εἴτε πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως εἴτε πρὸς ἀποτροπὴν ταύτης, πᾶσα τυχὼν μεταγενεστέρα κατάσχσεις τοῦ πλοίου τούτου ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου τῆς αὐτῆς πλοιοκτησίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν θαλασσίαν ἀπαίτησιν, αἱρεται ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ ρηθέντος κράτους, ἐκτὸς ἀν' ὃ δανειστής ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐγγύησις ἢ ἡ ἄλλη ἀσφάλεια ἠτόνησεν ὀριστικῶς πρὸ τῆς ἐπιβουλῆς τῆς ἐπακολουθησάσης κατασχέσεως ἢ ὅτι ὑφίσταται ἑτέρα ἐγκυρος αἰτία διατηρήσεως τῆς κατασχέσεως.

4) Ἐν περιπτώσει ἐκναυλώσεως πλοίου μετὰ παραχωρήσεως τῆς ναυτικῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ὡς αἰς ὃ ναυλωτῆς μόνος καὶ οὐχὶ ὁ ἐν τῇ νηολογίᾳ ἐμφαινόμενος πλοιοκτήτης εὐθύνεται διὰ θαλασσίαν ἀπαίτησιν σχετικὴν πρὸς τὸ πλοῖον τοῦτο, ὃ δανειστής δύναται νὰ κατάσχῃ τὸ πλοῖον τοῦτο ἢ ἑτερον ἀνῆκον τῷ ναυλωτῇ, τηρῶν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἄλλ' οὐδὲν ἑτερον πλοῖον ἀνῆκον τῷ ἐν τῇ νηολογίᾳ ἐμφαινόμενῳ πλοιοκτῆτῃ δύναται νὰ κατασχέθῃ δυνάμει τῆς θαλασσίας ταύτης ἀπαίτησεως.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης περιπτώσεως καθ' ἣν πρόσωπον διάφορον τοῦ ἐν τῇ νηολογίᾳ ἐμφαινόμενου πλοιοκτήτου εὐθύνεται διὰ θαλασσίαν ἀπαίτησιν σχετιζομένην πρὸς τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 4.

Πλοῖον κατάσχεται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἑτέρας ἀρμοδίας δικαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ κατάσχσεις.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἀρμοδιὰ δικαστικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς ὁποίας κατεσχέθῃ τὸ πλοῖον, ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῇ παροχῇ ἐπαρκῶς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας πλὴν τῶν περιπτώσεων

καθ' ἃς πλοῖον κατεσχέθῃ λόγω θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν ἄρθρῳ 1, (ιε) καὶ (ιστ).

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἀρμοδιὰ Δικαστικῆς Ἀρχῆς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ νομέως αὐτοῦ ἐπὶ τῇ παροχῇ παρ' αὐτοῦ ἐπαρκῶς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας ἢ νὰ ρυθμίσῃ ἄλλως τὴν διαχείρισιν τοῦ πλοίου, διαρκούσης τῆς κατασχέσεως.

Ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας, τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἀρμοδιὰ δικαστικῆς Ἀρχῆς ὀρίζει τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς.

Ἡ αἴτησις ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀναγνώρισις περὶ τῆς εὐθύνης ἢ ὡς παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαίου τοῦ ἐκ τοῦ νόμου περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτήτου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ἀμφισβήτησις σχετικὴ πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ δανειστοῦ λόγω ζημιῶν προξενηθεισῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως πλοίου ἢ λόγω δαπανῶν ἐγγυοδοσίας ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας παρασχεθείσης διὰ τὴν ἄρσιν ἢ τὴν ἀποτροπὴν τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ συμβαλλομένου κράτους ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἢ ἐζητήθη ἡ κατάσχσεις.

Οἱ δικονομικοὶ κανόνες οἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν κατάσχσεις πλοίου, τὴν χορήγησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένης ἀδείας τῆς Ἀρχῆς καὶ πᾶν ἑτερον παρεμπιπτόν δικονομικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχὼν προκληθῇ ἐκ τῆς κατασχέσεως, ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ἢ ἐζητήθη ἡ κατάσχσεις.

Ἄρθρον 7.

1) Τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις εἶναι ἀρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως εἴτε ἐὰν τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον τοῦ κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις, καθιστᾷ αὐτὰ ἀρμόδια εἴτε εἰς τὰς ἀκολουθούσας εἰδικῶς καθοριζομένας περιπτώσεις :

(α) Ἐὰν ὁ δανειστής ἔχῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κράτους ἐνθα ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις.

(β) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις ἐγεννήθη ἐντὸς τοῦ κράτους ἐνθα ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις.

(γ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις ἀφορᾷ τὸν πλοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις.

(δ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις πηγάζῃ ἐκ συγκρούσεως ἢ ἐξ ἑτέρων περιστάτικῶν καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Διεθνούς Συμβάσεως περὶ ἐμπορεύσεως ἐνίων κανόνων ἀφωρῶντων τὰς συγκρούσεις μεταξὺ πλοίων, τὴν ὑπογραφείσαν ἐν Βρυξέλλαις τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1910.

(ε) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις πηγάζῃ ἐξ ἐπιθαλασσίας ἀρωγῆς ἢ διασώσεως.

(στ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις εἴναι ἡσφαλισμένη διὰ ναυτικῆς ἢ προτιμωμένης ὑποθήκης.

2) Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατεσχέθῃ τὸ πλοῖον, δὲν ἔχῃ ἀρμοδιότητα πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρασχεθείσῃ ἐγγυήσει ἢ ἑτέρα ἀσφάλειᾳ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως ρητῶς θὰ ὀρίζεται ὅτι παρέχεται ὡς ἀσφάλεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰασδήποτε τυχὼν ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πρὸς τοῦτο Δικαστηρίου καὶ τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἀρμοδιὰ Δικαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους ἐνθα ἔλαβε χώραν ἡ κατάσχσεις, δέον νὰ ὀρίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δανειστής ὀφείλει νὰ ἐγείρῃ τὴν κυρίαν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

3) Ἐὰν τὰ μέρη συμφωνήσιν νὰ ὑποβάλουν τὴν διαφορὰν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Δικαστηρίου ἑτέρου ἢ τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάσχσεις ἢ εἰς διατησίαν, τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἀρμοδιὰ δικαστικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὁποίων ἐνηργήθη ἡ κατάσχσεις δύναται νὰ ὀρίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δανειστής

δρῶν νὰ ἀρξῇται τῆς διαδικασίας περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

4) Ἐὰν εἰς οἰκισθῆναι ἐκ τῶν ἀναγκασμένων εἰς τὰς προηγουμένας δύο παρὰγραφους περιπτώσεων, ἡ περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως ἀγωγή ἢ ἡ ἄλλη διαδικασία δὲν ἤρξαντο ἐντὸς τῆς οὕτω ὁρισθείσης προθεσμίας, ὁ ὁφειλόμενος δύναται νὰ αἰτήσῃται τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου ἢ τὴν ἀποδέσμευσιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως ἢ ἐτέρας ἀσφαλείας.

5) Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περὶ πτώσεις τὰς προβλεπούμενας ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἀναθεωρηθείσης Συμβάσεως περὶ τῆς ἐν τῷ Ρήνῳ ναυσιπλοῦς τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1868.

Ἄρθρον 8.

1) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς οἰονδήποτε πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἰονδήποτε συμβαλλομένου κράτους.

2) Πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν μὴ συμβαλλομένου κράτους, δύναται νὰ κατασχθῇ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἰονδήποτε συμβαλλομένου κράτους ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε θαλασσίαν ἀπαίτησιν ἐκ τῶν ἀπαριθμηθεισῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἢ δι' ἐτέραν ἀπαίτησιν διὰ τὴν ὁποίαν ἡ νομοθεσία τοῦ συμβαλλομένου κράτους ἐπιτρέπει κατάσχασιν.

3) Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πᾶν συμβαλλόμενον κράτος δικαιούται ὅπως ἐξαίρῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν εὐεργετημάτων τῆς παρούσης συμβάσεως οἰονδήποτε Κυβέρνησιν μὴ συμβαλλομένου Κράτους ἢ οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν του εἰς ἐν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

4) Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης συμβάσεως τροποποιεῖ ἢ ἀλλοιώνει τοὺς κανόνας δικαίου τοὺς ἰσχύοντες εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη τοὺς ἀφορώντας τὴν κατάσχασιν πλοίου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κράτους, οὗ τὴν σημαίαν φέρει τὸ πλοῖον, ὑπὸ προσώπου ἔχοντος τὴν αὐτοῦ κατοικίαν ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν του ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

5) Εἰς ἃς περιπτώσεις θαλασσίαι ἀπαίτησις προβάλλεται ὑπὸ τρίτου καὶ οὐχὶ τοῦ ἀρχικοῦ δανειστοῦ, δύναται ὑποκαταστάσεως, ἐκχωρήσεως ἢ ἄλλως πῶς, ὁ τρίτος οὗτος, προκειμένου περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θεωρεῖται ὡς ἔχων τὴν αὐτὴν κατοικίαν ἢ τὴν αὐτὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν του, οἷον καὶ ὁ ἀρχικὸς δανειστής.

Ἄρθρον 9.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς δημιουργοῦν δικαίωμα εἰς ἀγωγήν, ἥτις ἐντὸς τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης, δὲν θὰ ὑφίστατο κατὰ τὸ ἐφαρμοστέον ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ἐκδικάσεως τῆς διαφορᾶς Δικαστηρίου δίκαιον, οὔτε ὡς δημιουργοῦν οἰονδήποτε ναυτικὸν προνόμιον τὸ ὁποῖον δὲν ὑφίσταται κατὰ τὸ ὡς προεῖρηται δίκαιον ἢ κατὰ τὴν Διεθνή Σύμβασιν περὶ ναυτικῶν ὑποθηκῶν καὶ προνομίων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἔχει αὕτη ἐφαρμογὴν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν, τὴν κατάθεσιν τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων ἢ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν Σύμβασιν, νὰ ἐπιφυλάξωσιν ἐαυτοῖς τὸ δικαίωμα :

(α) Τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου δι' ἀπαίτησεις ἀριθμουμένας εἰς τὰς παρὰγράφους (ιε) καὶ (ιστ) τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς ἀντ' αὐτῆς ἐφαρμογῆς ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν δικαίου.

β) τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης παρὰγράφου τοῦ ἄρθρου 3 ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των διὰ τὰς ἀπαριθμουμένας ἐν ἄρθρῳ 1 παρὰγρ. (ιζ) ἀπαίτησεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀποδέχονται τὴν ὑποβολὴν εἰς διαιτησίαν οἰονδήποτε διαφορῶν μεταξὺ Κρατῶν ἀναγκασμένων ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, τοῦτο ὅμως δὲν θέλει ἐπηρεάζει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὅτινα ἔχουν συμφωνήσει νὰ ὑποβάλλουν τὰς μεταξὺ των διαφορὰς εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ὅτινα ἀντιπροσωπεύθησαν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὑπογραφῆς θέλει συνταχθῇ μερίμνη τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἐπικυροῦται καὶ τὰ ἐγγράφα ἐπικυρώσεως θὰ κατατίθενται παρὰ τῷ Βελγικῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν, ὅπερ θὰ γνωστοποιῇ εἰς ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ τὰ προσχωροῦντα Κράτη περὶ τῆς καταθέσεως τοιούτων ἐγγράφων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 14.

α) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, ὅτινα πρῶτα ἤθελον ἐπικυρώσει αὐτὴν ἀρχεῖται ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ δευτέρου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως.

β) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς πρὸς ἕκαστον ὑπογράφων Κράτος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπικυρώσει αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δευτέρου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως θὰ ἀρχεῖται ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 15.

Οἰονδήποτε Κράτος μὴ ἀντιπροσωπευθὲν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου, δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἡ προσχώρησις οἰονδήποτε Κράτους θὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅπερ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου, ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ προσχωρήσαν Κράτος, ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς ἐξάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 14 (α) προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 16.

Οἰονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δύναται τρεῖς ἔτη ἀφ' ἧς ἡ Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτὸ ἢ ὅποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ αἰτήσῃται τὴν σύγκλησιν διασκέψεως, ἥτις θὰ ἐπιληφθῇ τροποποιήσεων τῆς Συμβάσεως.

Οἰονδήποτε ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος προτιθέμενον νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος θὰ γνωστοποιῇ τοῦτο εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν ἥτις θὰ συγκαλῇ τὴν Διάσκεψιν ἐντὸς τῶν ἐπομένων ἐξ Μηνῶν.

Ἄρθρον 17.

Οἰονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὅποτεδήποτε ἀφ' ἧς αὕτη ἤθελεν τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτό. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ σχετικὴ κοινοποίησις ληφθῇ ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ θὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ λοιπὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 18.

α) Οἰονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν ἢ ὅποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου ἀνακινώ-

σεως πρὸς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως θὰ ἐπεκταθῇ εἰς οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἐδαφῶν διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὑποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνακοινώσει κατονομαζόμενα ἐδάφη, ἀλλὰ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως διὰ τὸ ἐν λόγῳ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος.

β) Οἰονδήποτε Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος προβῶν εἰς δήλωσιν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον (α) τοῦ παρόντος ἐπεκτείνουσιν τὴν ἰσχύϊν τῆς Συμβάσεως εἰς ἐδάφη διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὑποίων εἶναι ὑπεύθυνον, δύναται ὁποτεδήποτε κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον νὰ δηλώσῃ διὰ διακοινώσεως τοῦ ἐπιδιδομένης εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη καὶ μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἡ σύμβασις θὰ παύῃ ὡς πρὸς αὐτὰ ἰσχύουσα.

γ) Τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν θὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα κράτη περὶ πάσης διακοινώσεως ληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις τῇ 10 Μαΐου 1952 εἰς Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμοτέρων τῶν κειμένων θεωρουμένων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν

Dr. ANTON PFEIFFER Dr. GUENTHER JOEL

Διὰ τὸ Βέλγιον

LILAR J.A. DENOEL H. de VOS SHOR
ANT. FRANCK

Διὰ τὴν Βραζιλίαν

A. C. R. GABAGLIA

Διὰ τὴν Ἰσπανίαν

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν

Marquis de MERRY de VAL PELEGRIN BENITO
M. GUBERN PUIC

Διὰ τὴν Γαλλίαν

PHILIPPE MONOD

Διὰ τὴν Ἑλλάδα

Δ. ΚΑΨΑΛΗΣ Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Ἰταλίαν

TORQUATO C. GIANNINI

Διὰ τὸ Μοναχὸν

M. LOZE

Διὰ τὴν Νικαράγουα

J. RIVAS

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον

G. ST. CL. PILCHER

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν μεταγενεστέρως ἐπικυρώσεως

P. NICOLIC

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4571

Περὶ διαιθέσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Συναγορίου Νταῦ Πεντέλης προοριζομένου κληροδοτήματος Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ἐπὶ παρεμφεροῦς σκοποῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον

1. Τὸ ἐκ δραχμῶν ἐπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (750.000) ποσόν, κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, εἰς λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κληρονομία Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ἀποδοτέον ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν», μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, προοριζόμενον, σύμφωνα τῇ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1932 ἰδιογράφῳ διαθήκῃ τῆς Κωνσταντίνης ἡ Αἰκατερίνης χήρας Ἰωάννου Σιδερίδου, δημοσιεύσει καὶ κηρυχθεῖται νύξι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8047) 7.7.1939 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐπίπλωσιν πτέρυγος, εἰς τὸ τέως Κρατικὸν Συναγῶριον περιθάλψεως δημοσίων ὑπαλλήλων Νταῦ Πεντέλης, διατίθεται ὑπὲρ παρεμφεροῦς σκοποῦ, ἥτοι ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Μολάων — Λακωνίας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τούτου καὶ ἔδρουν εἰδικῆς πτέρυγος, ἥτις θέλει διατίθεται κατὰ προτίμησιν πρὸς δωρεὰν νοσηλείαν ἀνδρῶν ἐκ τῶν χωρίων Ἀπιδέας, Νιάτα καὶ Γλυκοδόρυσι, ἅτε τοῦ διὰ τῆς διαθήκης τευχθέντος σκοποῦ καταστάντος ἀνεφίκετου, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως τοῦ Συναγορίου Νταῦ Πεντέλης.

2. Ἐν τῇ αἰδέσει τῆς πτέρυγος θὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ τυφύλου τῆς διαθήκης καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν αὐτῆς θὰ τεθῇ ἡ ἐπιγραφή «Ἱδρυτὴς Ἰωάννης Γεωργίου Σιδερίδης ἐκ τοῦ χωρίου Ἀπιδέας τοῦ Δήμου Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, ἔμπορος Πειραιῶς».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΕΣΒΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΤΛΕΡΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΚΑ. ΠΙΛΑΟΓΛΟΥ, ΑΧ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 870

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18. 8.1953 Β. Δ. κυρωθέντος Γ.Κ.Π.(Ο.Τ.Ε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 3105)1954 ἀπερὶ

κανονιστικῶν διατάξεων ἀφορῶν τὸ προσωπικὸν τοῦ ΟΤΕ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Θ. 10232)4096)14.5.66 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, περὶ ἐξουσιοδότησεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, δι' ἀκτινὴν ἀρμοδιότητων».

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς Διοικήσεως τοῦ ΟΤΕ διατυπώθεισαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 939)18.1.66 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΤΕ, ὡς καὶ τῶν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 1551)14.3.66, 1552)14.3.66, 1554)14.3.66 ἐξουσιοδοτήσεων, ὁρισθέντων ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ΟΤΕ, διατυπώθεισαν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 71)21.3.66, 72)21.3.66, 74)18.3.66, 74)21.3.66, 76)18.3.66, 107)20.4.66 ἔγγραφα αὐτῶν.

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατυπώθεισης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7.192 ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1966 Πρακτικὸν αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18.8.1953 Ν. Διατάγματος κυρωθέντος Γ.Κ.Π.)ΟΤΕ προστίθενται παράγραφοι 26α, 27 καὶ 28 ἔχουσαι οὕτω:

26α. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ Σχεδιαστῶν τῆς Δ' κατηγορίας «Τεχνικὸν Προσωπικόν» ὁριστικῇ πρόσληψις προσληφθέντων μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1959 καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα μέχρι σήμερον ἐκτάκτων ἐπὶ Συμβάσει Σχεδιαστῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ, προτάσει τῶν ἱεραρχικῶς Προϊσταμένων περὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως, τῆς εἰδικῆς καὶ τῆς ἐν γένει καταλληλότητος αὐτῶν.

Ἡ διάταξις περὶ σπουδῶν τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 στοιχ. στ' δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσλήψεων.

Οἱ οὕτως ὁριστικῶς προσλαμβανόμενοι κατατάσσονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ΣΧ. 5' ἡ ἀρχαιότης δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βαθμῷ κατατάξεως τῶν λογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ ὁριστικῆς προσλήψεως τῶν ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας ὡς ἐπὶ συμβάσει τοῦ Προσωπικοῦ τούτου προσμετρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 5. Ἀναδρομικῶς διαφοραὶ ἀποδοχῶν προκύπτουσαι ἐκ τῆς τοιαύτης κατατάξεως δὲν καταβάλλονται, αἱ δὲ τυχόν καταβαλλόμεναι μείζονες ἀποδοχαὶ διατηροῦνται μέχρι καλύψεως τῶν διὰ προαγωγῆς».

II. «..... 27. Μόνιμον ἐν ὑπηρεσίᾳ προσωπικὸν κλητῆρων τοῦ ΟΤΕ κεκτημένον τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον ἐξατάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον, προσληφθέν ἀρχικῶς παρὰ τῆς τῆς Α.Ε.Τ.Ε. εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ καὶ μονιμοποιηθέν παρὰ τῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ, μεταπαρῆν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ΟΤΕ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ τοῦ Ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν μέχρι σήμερον ἀνήκει, ἀπαχοληθέν ὑπὸ τῆς μετατάξεως του εἰς τὸν ΟΤΕ καὶ εἰς ἐργασίας τεχνικῆς φύσεως, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, μεταπαρῆν τῇ αἰτήσεϊ του καὶ κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10 παράγρ. 1 — 2 περὶ μετατάξεων καὶ 7 παράγρ. 4 περὶ ἐλάχιστων εἰδικῶν προσόντων τοῦ ΓΚΠ)ΟΤΕ εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐν τῇ Ὑποκατηγορίᾳ ἀστικῶν δικτύων τῆς Δ' Κατηγορίας τοῦ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ μετατάξις αὕτη γιγνέσεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ μετὰ πρότασιν ἀπάντων τῶν ἱεραρχικῶς Προϊσταμένων περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως ὡς καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς καὶ τῆς ἐν γένει καταλληλότητος τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Τὸ οὕτω μετατασσόμενον προσωπικὸν κατατάσσεται: α) ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ΤΔ2 ἐφ' ὅσον ἔχει συμ-

πεληρωμένην κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰκοσαετὴ συνολικὴν πρᾶγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν τῆς Α.Ε.Τ.Ε. καὶ τὸν ΟΤΕ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ΤΔ3, ἐφ' ὅσον δὲν συμπλήρωσεν εἰκοσαετὴ τοιαύτην ὑπηρεσίαν καὶ β) εἰς τὴν ἀντίστοιχον μισθολογικὴν βαθμίδα, εἰς ἣν διατηρεῖ καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἀρχαιότητα».

28. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 παράγρ. 2α περὶ εἰδικῶν προσόντων βαθμῶν καὶ 10 περὶ μετατάξεων τοῦ ΓΚΠ)ΟΤΕ, ἡ μετατάξις τῇ αἰτήσεϊ του, μονίμου ἀνωτέρου διοικητικοῦ Προσωπικοῦ κεκτημένου πτυχίον τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίων καὶ ἀσκούντως εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον καθήκοντα ἀνωτέρου τεχνικοῦ Προσωπικοῦ, εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις βαθμῶν, ἀντιστοίχων πρὸς τοὺς κατεχομένους τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ Προσωπικοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ καὶ κατόπιν εἰδικῆς προτάσεως πάντων τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων μέχρι τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ.

Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι διατηροῦσιν εἰς τὸν νέον βαθμὸν τῶν τὴν ἀρχαιότητα ἣν εἶχον εἰς τὴν ἐξ οὗ μετατάσσονται βαθμὸν, δυνάμει νὰ ἐξελεγχθῶσι μόνον μέχρι τοῦ βαθμοῦ Α1Τ καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν ἀντίστοιχον μισθολογικὴν βαθμίδα καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἀρχαιότητα».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ὙΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 871

Περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Α.Σ. καὶ Π.Α.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1966.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) Τοῦ ἀπὸ 3.8.1936 Β.Δ. «περὶ συστάσεως, λειτουργίας κλπ. Συμβουλίων κρίσεως Ἀιμενικῶν Ἀξιωματικῶν» (ΦΕΚ 330 Α')1936), β) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 934)1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἱσχυουσῶν διατάξεων περὶ Συμβουλίων κρίσεως Ἀιμενικῶν Ἀξιωματικῶν κλπ.» (ΦΕΚ 456 Α')1937), γ) τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1355)1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἱσχυουσῶν διατάξεων περὶ Συμβουλίων κρίσεως καὶ προαγωγῶν τῶν Ἀιμενικῶν Ἀξιωματικῶν» (ΦΕΚ 297 Α')1938) καὶ δ) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 482)1947 «περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου καὶ ἀποσυμφορήσεως Ἀνωτέρων στελεχῶν τοῦ Α.Σ.» (ΦΕΚ 251 Α')1947), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπικυρώμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Ἀιμενικοῦ Σώματος καὶ Πληρωμάτων Ἀιμενικοῦ Σώματος συνταχθέντας πίνακες Α', Β' καὶ Γ' ἐτήσις κρίσεως 1966, περὶ ὧν τὸ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1966, Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ὙΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΣΙΔ. ΜΑΥΡΙΔΟΓΛΟΥ